

**КАЛАНДЕРІ.
ТИПИ
КАЛЕНДАРІВ.**

Календар – ритм, що являє собою вираження внутрішніх особливостей, якими одна культура відрізняється від іншої.

Типи календарів

Місячний календар — календар, в основу якого покладені фази місячного циклу.

Тривалість синодичного місяця $S = 29,53059$ доби. Тому відповідний йому календарний місяць може мати 29 або 30 діб. **Синодичний місяць** — це середній період обертання місяця відносно сонця.

Місячний календар – це найголовніший «інструмент» для садівників-городників. Завдяки взаємному розташуванню світів – Сонця та Місяця – з нашою планетою, можна визначати сприятливі й несприятливі періоди для здійснення городно-садових дій. Місяць у великій мірі визначає життєдіяльність рослин.

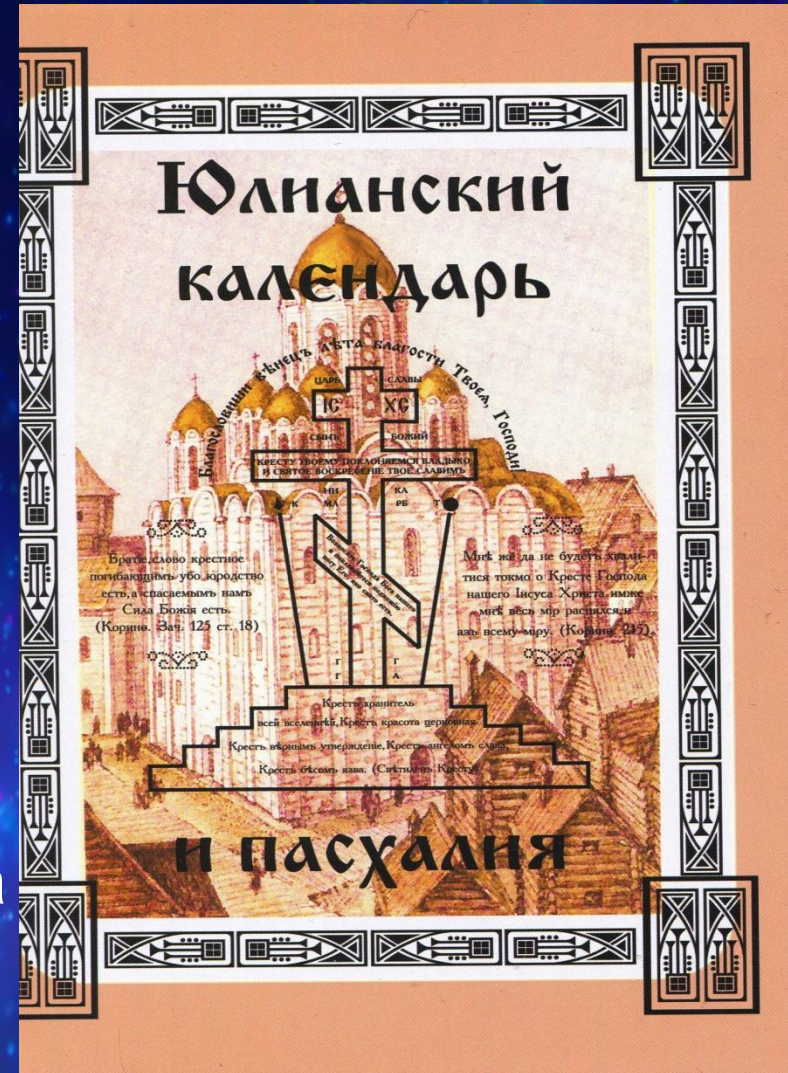
Сонячний календар — календар, в основі якого лежить тривалість тропічного року — 365,24220 доби. Отже, календарний рік може мати 365 або 366 днів. Теорія повинна вказати порядок чергування простих і високосних років в якомусь певному циклі з тим, щоб середня за цикл тривалість календарного року була якомога ближчою до тривалості тропічного року. Виходячи з цього, протягом чотирьох років здійснюється одна вставка, тобто з кожних чотирьох років три мають по 365 днів, а четвертий — 366 днів. Такою була система високосів у юліанському календарі.

- ***Сонячні календарі:***
- Григоріанський календар
- Юліанський календар
- Новоюліанський календар
 - Календар багаї
 - Коптський календар
 - Іранський календар
 - Календар малаялам
 - Тамільська календар
- Тайський сонячний календар
 - Шведський календар
 - Ефіопський календар
 - Єгипетський календар
 - Юдейський календар
 - Китайський календар
 - Японський календар

Юліанський календар

Юліанський календар — календар, запроваджений з 1 січня 45 р. до н. е. Юлієм Цезарем наприкінці 46 до н. е. Цезар узгодив тривалість року із сонячним календарем, тобто встановив її рівною 365 із чвертю дня (365.25). Четвертинки дня враховувалися так: кожного четвертого року до календаря додавався ще один день, і тривалість місяця лютого ставала не 29, а 30 днів.

Григоріанський календар

Григоріанський календар — календар, запроваджений 4 жовтня 1582 року Папою Римським Григорієм XIII, і нині ухвалений у світі як міжнародний стандарт. Григоріанський календар було розроблено на заміну юліанського.

Григоріанський календар

Різниця між юліанським та Григоріанським календарями

На даний момент різниця між Юліанським і Григоріанським календарями становить 13 днів і збережеться до 14 березня 2100 року (29 лютого 2100 року за Юліанським календарем), так як 2100 рік за Григоріанським календарем буде невисокосний. Після цієї дати різниця становитиме вже 14 календарних днів.

XVI століття +10 днів
XVII століття +10 днів
XVIII століття +11 днів
XIX століття +12 днів
XX століття +13 днів
XXI століття +13 днів
XXII століття +14 днів

Календар Майя

Календар майя — загальна назва системи календарів та таблиць, які використовувалися цивілізацією майя, однією з цивілізацій доколумбівської Месоамерики, і продовжує використовуватися деякими представниками сучасного народу майя у гірських районах Гватемали.

Сонячний календар ацтеків

Місячно-сонячний календар — календар, в основі якого лежить періодичність видимих рухів Місяця та Сонця.

Місячно-сонячний китайський календар

Тривалість синодичного місяця в середньому становить 29,53059 доби, сидеричного — приблизно 27,32 доби, а тропічного року — 365,24220. Таким чином, один тропічний рік містить в собі 12,36827 синодичних місяців. Значить, календарний рік може складатися або з 12 (звичайний рік), або з 13 (емболісмічний рік; дав.-гр. ἐμβολή — вторгнення) календарних місяців, причому місяці в році чергуються, щоб дні місяця якнайкраще потрапляли на одні і ті ж фази Місяця.

Єгипетський календар

У долині Нілу був створений календар, що проіснував разом з єгипетською цивілізацією близько 4-х тисячоліть. Походження цього календаря пов'язане із Сіріусом — яскравою зіркою тропічного небосхилу, оспіваною багатьма поетами. Сонячний календар древніх єгиптян лежить в основі літочислення всього Старого Світу, аж досі.

Проміжок часу між двома геліакічними сходженнями Сіріуса (Сотіс), що збігалися в Давньому Єгипті з літнім сонцестоянням та передували розливу Нілу, становить 365,25 доби. Однак у довжину свого року єгиптянами було покладено ціле число днів — 365. Таким чином, за кожні 4 роки сезонні явища випереджали календар на 1 добу. За відсутності високосних років, Новий рік проходив за 1460 (365×4) років усіма сезонами й повертався на початкове число. Період у 1460 років називався сотічним періодом, циклом, або Великим роком Сотіса.

Рік тривав 365 днів і складався з 12 місяців по 30 днів кожний. Місяці були згруповані по чотири, утворюючи сезони.

